

Praktiske skritt for Engasjert trosliv

Det er spennende for nå er dere kommet til "Gjør" i NaMu-syklusen, til praktiske og konkrete forandringer og tiltak. Om dere vil lykkes med dette steget, så ha en god kommunikasjon og samarbeid mellom arbeidsgruppa og lederskapet, staben, forbederne så vel som hele menigheten. Legg vekt på å benytte de seks vekstkraftene "Av seg selv". Ikke glem å evaluere arbeidsgruppas arbeid og å benytte veilederens erfaringer.

Konkrete oppgaver: Under «Deres oppgave» finner dere en mengde praktiske forslag til hva dere kan gjøre for å oppnå framgang i praksis på området Engasjert trosliv.

Kreativitet: Vær oppmerksom på at ikke alle forslagene er allmenngyldige prinsipper, men forslag til hvordan det allmenngyldige kvalitetstegnet Engasjert trosliv kan omsettes i praksis. Derfor skal dere ikke behandle denne delen legalistisk, men likevel konsekvent. Tilpass forslagene i deres situasjon når det er nødvendig.

Begrunn forkastede tiltak: Dersom dere ikke ønsker å følge noen av de foreslåtte tiltakene, bør dere i alle fall skrive ned alle fordelene det gir dere å ikke omsette det aktuelle punktet i praksis. Altså ikke "Vi ønsker ikke å gjøre dette" men: " Når det gjelder utviklingen i vår menighet, er det best å ikke anvende dette tiltaket av følgende grunner: For det første... "

Deres oppgave:

- Arbeid gjennom Praktiske skritt og tilpass forslagene. Gjennomfør de utvalgte forslagene.
- Begrunn konstruktivt de tiltakene dere forkaster.

Praktiske skritt

Bli mer bevisst lederens funksjon som forbilde.

For at troslivet skal bli mer engasjert i menigheten er det en forutsetning at lederens åndelige liv preges av engasjement. Er du selv nysgjerrig etter å lære noe nytt av Gud? Har du forventning til at Gud vil gripe sterkere inn i menigheten? Eller er mye blitt rutine? Vi anbefaler at ledere i menigheten avsetter minst en dag til å be og søke Gud sammen. Be Gud om visjon og retning for menigheten, Be om at din egen tro må vokse. Be om at det framtidige arbeidet i menigheten skal gi deg stadig mer glede. Be framfor alt om at Gud viser deg det du skal prioritere og det som det virkelig kommer an på.

- De følgende dager vil vi som ledere i menigheten benytte til å be og søke Gud sammen:

Sørg for at menighetens medlemmer er engasjert i overensstemmelse med deres nådegaver

En kristen som tjener Gud der hun har sine nådegaver og sitt engasjement (hjertesak), utfører sine oppgaver med et langt større engasjement enn den som gjør det av plikt og dårlig samvittighet. For mange kristne fører oppdagelsen av sine nådegaver til en revolusjon i troslivet. Gud gir dem en ny åndelig bevissthet som virker positivt inn på alle områdene i livet. Nettopp derfor er det en av menighetens fineste oppgaver å hjelpe kristne til å oppdage sine nådegaver og finne en tjeneste som stemmer overens med sine gaver. Boka "Nådegavenes 3 farger" er et meget godt hjelpemiddel til dette.

- Innen (dato) _____ vil vi gjøre følgende for å hjelpe menighetsmedlemmer til å finne sine nådegaver og en tjeneste som tilsvarer gavene:
-
-
-
-

Finn ut hvem Gud har gitt bønnens gave

En "sidegevinst" ved den prosessen som gjelder å oppdage nådegaver, er at dere blir oppmerksom på hvem Gud har gitt bønnens gave. Disse menneskene har en nøkkelrolle i arbeidet med engasjert trosliv. Dette er mennesker som elsker å gå i forbønn over lengre tid for særskilte emner, og som i prosessen oppdager at Gud svarer på deres bønner. Sørg for at de som har nådegaven bønn får tid til å praktisere den (ellers må de slippe andre forpliktelser i menigheten). Hold øye med at de regelmessig får bønneønsker fra andre menighetsmedlemmer. Sørg også for at disse får anledning til å fortelle om sin bønnetjeneste f.eks. i en gudstjeneste.

- Disse personene har nådegaven bønn i vår menighet:
-
-
-
-

Utrust til tjeneste de kristne som har nådegaven til å drive sjelesorg

Denne nådegaven er også viktig for engasjementet i troslivet. Sjelesorg er en av de mest vanlige nådegavene. Problemet er gjerne at mange kristne ikke har oppdaget at de har denne nådegaven, og derfor tjener de bare sporadisk med den. "Nådegavenes 3 farger" vil gjøre dere oppmerksom på disse menneskene. Det er viktig at disse blir utrustet til å

ivareta en sjelesorgstjeneste. Sjelesorg bør ikke være noe som bare overlates til presten og andre ledere.

- I de kommende seks måneder planlegger vi følgende opplæring av sjelesørgere:

Få de livsnære gruppene med på et bønnekurs over flere uker

La bønn bli emne for de livsnære gruppene. Poenget ved et slikt kurs er å hjelpe den enkelte til å finne og utvikle sin individuelle måte å be på. Vi ber på forskjellige måter fordi vi er forskjellige. Det finnes flere gode bøker om bønn. Bruk ei bok som tar for seg mange sider ved bønn og ikke ei bok som fokuserer på en eller noen få sider ved bønn.

- Disse gruppene skal være med på et bønnekurs.

Identifiser alle faktorene i menigheten som blokkerer for engasjert trosliv

De fleste menigheter har i tidens løp ubevisst utviklet mange mekanismer som hindrer åndelig hengivenhet. Her er en liste over de vanligste ”engasjementsdreperne” som vi har støtt på i de menighetene vi har arbeidet med. Det er interessant at alle dreperne har et positivt og forståelig utspring. Her beskriver vi de negative konsekvensene for menighetene:

1. Puritanisme

Puritanismen i sin negative konsekvenser er ”ingen bilder, ingen kunst, ingen kulturelle aktiviteter, ingen musikk, heller faste enn feste”. Kristne som er under en slik påvirkning ser gjerne vekst i troen som en prosess hvor man blir mer og mer hevet over ytre ting.

2. Skepsis overfor institusjoner

Mange kristne støtter tanken om å oppdage nådegavene og gi bønn en viktigere plass, men for dem skal dette skje spontant og ikke planlegges.

3. Rettferdiggjørelse ved gjerninger

Dette er legalistiske tendenser i forskjellige former som alle bygger på oppfatningen om at ”vi skal gjøre oss fortjent til himmelen”.

4. Skjebnetro

Fatalisme er typisk for mange ikke-kristne religioner, men har også fått innpass i kristendommen. Man fokuserer på at alt som vi opplever, er sendt av Gud. Derfor

skal vi innordne oss under vår skjebne, om den er god eller dårlig, slik at vi fortsatt kan være i harmoni med Gud.

5. Mindreverdighetsfølelse

For noen er det praktisk talt umulig å glede seg over troen. Det skyldes en holdning som satt på spissen innebærer: ”Uansett hva du gjør, er det et uttrykk for synd”.

6. Flyktig begeistring

Mange forveksler flyktig begeistring og åndelig hengivenhet. Det disse overser, er at innviet og forpliktende tjeneste for andre er en av de største kilder til livsglede og kvalitet. Derfor kan leder gjerne be om forpliktelse.

7. Magiske forventninger

Dette er en utbredt holdning som gjemmer seg bak en rekke tilsynelatende fromme handlemåter. Den kan uttrykkes slik: ”Hvis du gjør det eller det på den riktige måten, så får du helt sikkert dette resultatet”.

8. Opplevelsesavhengighet

Det er en fare ved alle typer ”konferansekristendom”. Faren er at troslivet næres av spesielle opplevelser som skjer på konferanser, og at disse opplevelsene fører til at det alminnelige og regelmessige i menigheten neglisjeres eller nedvurderes.

Vurdér troslivsdreperne som vi har nevnt, og spør dere selv: Hvor sterk er denne faktor i vår menighet? Skriv deres oppfatning på dette skjemaet på 1 til 10. (1= meget svakt, 10= meget svak).

1. Puritanisme	1- 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10
2. Skepsis overfor institusjoner	1- 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10
3. Rettferdiggjørelse ved gjerninger	1- 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10
4. Skjebnetro	1- 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10
5. Mindreverdighetsfølelse	1- 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10
6. Flyktig begeistring	1- 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10
7. Magiske forventninger	1- 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10
8. Opplevelsesavhengighet	1- 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7 - 8 - 9 - 10

Unngå å tale til folks dårlige samvittighet

En farlig felle for ledere som ønsker å fremme vekst i sin menighet, er fristelsen til å få gjort de rette tingene på feil måte. De forsøker å motivere kristne ved å vekke skyldfølelser. Noen mennesker kan for ei kort tid motiveres av skyld, men i det lange løp vil en slik metode nesten alltid virke på en annen måte enn tilsiktet. I stedet for å appellere til skyldfølelse bør man arbeide for at det skal bli naturlig å verdsette og rose hverandre. Vær en god modell ved stadig å uttrykke din anerkjennelse når menighetsmedlemmene har gjort noe godt. Hvis ikke alt arbeid i menigheten bygger på en positiv ånd, vil man ikke vokse i åndelig engasjement.

